

Никола и има успѣхи въ старата сръбска територия. Тази новина ободри войницѣ, и, когато край бивака мина командуващиятъ III армия, генералъ Рачо Петровъ, Полкътъ го посрещна съ бурно „ура“.

Бивакъ на 18-и пех. полкъ при с. Дол. Вереница.

На 23-и юний на разсѣмване 18-и пехотенъ полкъ продължи похода си по пътя за Трънъ. Времето бѣше много горещо, а пътуването — извънредно трудно, и затова този день два пъти даваха голѣми почивки: при Филиповци и при гр. Трънъ. Къмъ 17 часа Полкътъ стигна, и се разположи на бивакъ при Ханчето южно отъ с. Зелени Градъ. Тукъ вече се чуваха топовнитѣ гърмежи, и у никого нѣмаше съмнение, че кървавата среща съ враговетѣ предстоеща.

* * *

На 16-и юний военнитѣ действия бѣха започнали: IV армия извърши внезапенъ ударъ срещу сърбитѣ въ Македония, а II армия получи заповѣдъ да настѣпи срещу гърцитѣ. Отъ тѣзи първи действия, огнѣтъ се разпространи и по Старата сръбско-българска граница. На 22-и юний I армия, въ чийто съставъ влизаше и 5-а Дунавска дивизия, премина Границата по Западния Балканъ и съ бойове навлѣзе въ Сърбия — къмъ Княжевецъ. Една бригада отъ 5-а дивизия (2/5-а), обаче, преди това бѣше извадена отъ състава на дивизията и придадена къмъ Лѣвата (Трънската) група на III армия. Дѣсната (Главната) група на армията бѣ поставена да действува срещу Пиротъ.

*

Както се спомена, на 23-и юний 18-и пех. полкъ (отъ 2/5-а бригада), идещъ отъ Сливница—Брѣзникъ, стигна до гр. Трънъ, и се спрѣ да ношува южно отъ с. Зелени Градъ. Тукъ, обаче, Полкътъ, заедно съ пристигналия преди това 46-и полкъ, трѣбваше да образуватъ 3/5-а бригада. Въ нейния съставъ Полкътъ остана до края на войната.

Въ надвечерието на войната съ бившитѣ съюзници офицерскитѣ съставъ на 18-и пех. полкъ, следъ нѣкои промѣни, бѣ разпредѣленъ така: